

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קס"ז ע"ב

פרשת וישלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כָּלֵל. דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אֶתְרַעֵי בְּעַם וְלִישָׁן אַחֲרָא דִּישְׁתַּמֵּשׁ בִּיקְרִיָּה, אֶלָּא בְּנוֹי קְדִישִׁין. וְאָמַר (וִיקְרָא יֵא) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, מֵאֵן דְּאִינוּן קְדִישִׁין יִשְׁתַּמְּשׁוּן בְּקְדוּשָׁה, יִשְׂרָאֵל אִינוּן קְדִישִׁין דְּכְתִיב, (דְּבָרִים יד) כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה. אַתָּה קְדוֹשׁ וְלֹא עִם אַחֲרָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חֶס וְחִלְיָה שְׁחִיָּה יוֹדַע בְּלַעַם בְּקְדוּשָׁה שְׁלִמְעָלָה כָּלֵל, שְׁחִירֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִתְרַצָּה בְּעַם וְלִישׁוֹן אַחֵר שִׁישְׁתַּמֵּשׁ בְּכַבּוּדוֹ אֶלָּא בְּנוֹי הַקְדוֹשִׁים, וְאָמַר (וִיקְרָא יֵא) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. מִי שֶׁהֵם קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּמְּשׁוּ בְּקְדוּשָׁה. יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוֹשִׁים, שְׁכָתוּב (דְּבָרִים יד) כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה. אַתָּה קְדוֹשׁ וְלֹא עִם אַחֵר.

טקסט הזוהר

מֵאֵן דְּאִינוּן מְסַאֲבִין, מְסַאֲבוּ אֲזִדְמֵן לוֹן לְאַסְתָּאבָא עֲלִיָּה. כְּתִיב, (וִיקְרָא יג) טָמֵא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ. וּמְסַאֲבָא לְמְסַאֲבָא קְרִי דְּכְתִיב, (שם) וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא, מֵאֵן דְּאִיהוּ טָמֵא, לְטָמֵא יִקְרָא, כֹּלָא אֲזִיל בְּתַר זִינִיָּה.

מי שהם טמאים, טמאה מזדמנת להם להטמא עליו. כתוב (ויקרא יג) טמא הוא בַּדָּד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ, וְטָמֵא לְטָמֵא קוּרָא, שְׁכָתוּב (שם) וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא. מי שהוא טמא לטמא יקרא, הכל הולך אחר מינו.

טקסט הזהור

אמר רבי יצחק, יאות הוא ליצקב דהנה קדישא לומר דאסתאב בלבן ובחשו, או שבחא הוא דיליה. אמר ליה רבי יוסי, אף על גב דקאמר רבי יהודה, אנא מסייע לה. דהא כתיב, (בראשית כז) אנכי עשו בכורה. וכי יאות הוא לצדיקא כיצקב למחלה שמייה בשמא דמסאבא, אלא אנכי, פסקא טעמא. ואמר אנכי מאן דאנא, אבל עשו בכורה והא אוקמוה.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, נאה הוא ליצקב, שהיה קדוש, לומר שנטמא בלבן ובכשפיו, או שבח הוא שלו? אמר לו רבי יוסי, אף על גב שאמר רבי יהודה - אני מסייע לה, שהרי כתוב (בראשית כז) אנכי עשו בכורה. וכי יפה הוא לצדיק כיצקב להחליף שמו בשם טמאה? אלא אנכי, פוסק טעם, ואומר אנכי מי שאני, אבל עשו בכורה, והרי פרשוה.

טקסט הזהור

אוף הקא, ויהי לי שור וחמור, לומר לא תשוי לבה ורעותה לההיא ברכתא דבריה לי אבא דאתקיים בי. הוא ברירה לי הוה גביר לאחיה וישתחוו לה בני אמה, בגין כה עבדה יצקב. לאדני לעשו. הוא ברירה לי ברוב דגן ותירוש. הא לא אתקיים בי, דלא אוצרנא לון. אלא, ויהי לי שור וחמור צאן ועבד, רעי ענא בחקלא. הוא ברירה לי, מטל השמים ומשמני הארץ. הא לא אתקיים בי, בגין דהא עם לבן גרתי, כגיורא. דלא הוה לי ביתא חדא כל שכן משמני הארץ. וכל דא בגין דלא יסתפל ביה ביצקב על אינון ברכאן ויקטרג עמיה.

אף כּאן. וַיְהִי לוֹ שׁוֹר וַחֲמֹר. לוֹמֵר, אֵל תְּשִׁים לְבָבְךָ וּרְצוֹנְךָ לְאוֹתָהּ בְּרָכָה שְׂפָרְכָנִי אֲבֹא שְׁהִתְקַיְּמָה בִּי. הוּא בֵּרַךְ אוֹתִי הָיָה גְבִיר לְאַחִיָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ בְּנֵי אִמָּהּ - מִשּׁוּם כֶּף עֲבָדָה יַעֲקֹב לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ. הוּא בֵּרַךְ אוֹתִי בְּרַב דָּגָן וְתִירוֹשׁ - הָרִי לֹא הִתְקַיְּמָה בִּי, שְׁלֹא אֶצְרָתִי אוֹתָם, אֲלֹא וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד, רוֹעֶה צֹאן בַּשָּׂדֶה. הוּא בֵּרַךְ אוֹתִי מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ - הָרִי לֹא הִתְקַיְּמָה בִּי, מִשּׁוּם שְׁהָרִי עִם לֶבֶן גֶּרְתִּי, כָּגֵר, שְׁלֹא הָיָה לִי בֵּית אֶחָד, כָּל שָׁכֵן מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ. וְכָל זֶה כִּדִּי שְׁלֹא יִסְתַּכֵּל בַּיַּעֲקֹב עַל אוֹתָן בְּרָכוֹת וַיִּקְטֹּרֵג עִמּוֹ.

טקסט הזהר

רַבִּי אֲבָא אָמַר כְּתִיב בֵּיהּ בַּיַּעֲקֹב (בראשית כה) אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים, גִּבֹּר שְׁלִים. בְּגִין דְּאִיהוּ יְתִיב בְּתַרְיִן מִשְׁכְּנֵינָן עֲלֵאִין. וְאַשְׁלִים לְהָאִי גִיסָא וּלְהָאִי גִיסָא, וְאִיהוּ לֹא אָמַר דְּאִסְתָּאב בַּחֲרָשׁוּי. אֲבָל עַל מַה דְּקָאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּגִין דְּלַבּוּי שְׁלִים עַל טִיבוּ וּקְשׁוּט דְּעֶבֶד לִיָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא. דְּכָל עֲלָמָא יִדְעִי עוֹבְדוּי דְּלִבָּן מֵאן אִינוּן, וּמֵאן יָכִיל לְאַשְׁתַּזְבָּא (ס'א מניה, כּל עֲשָׂרִין שָׁנִין דְּהוּיָתִי עֲמִיָּה) מְקַטְרוּגָא דִּילִיָּהּ דְּבַעֲי לְאוּבְדָא לִי. (ס'א ואנא יתיבנא ועבדנא עמיה עשרין שנין) וְקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא שְׁזַבְנִי מִנִּיָּה. וְכִלָּא הָיָה בְּגִין דְּלֹא יִסְתַּכֵּל בֵּיהּ עֲשׂוֹ דְּאַתְקַיְּמוּ בֵּיהּ אִינוּן בְּרָכָאן, וְלֹא יִנְטֵר לִיָּהּ דְּכַבּוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵּי יְיָ וְגו', וְכְתִיב, (דברים יח) תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

תרגום לעברית

רַבִּי אֲבָא אָמַר, כְּתוּב בַּיַּעֲקֹב (שם כה) אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים, גִּבֹּר שְׁלִים, מִשּׁוּם שְׁהוּשׁ יוֹשֵׁב בְּשָׁנֵי מִשְׁכָּנִים עֲלִיוֹנִים, וְהַשְׁלִים לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה. וְהוּא לֹא אָמַר שְׁנַטְמָא בְּכַשְׁפִּין. אֲבָל עַל מַה שְׁאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִשּׁוּם שְׁלִיבוּ שְׁלִים עַל טוֹב וְאַמֶּת שְׁעֲשֵׂה לֹא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָל הָעוֹלָם יוֹדְעִים מַעֲשֵׂי לִבָּן מַה הֵם וּמִי יָכוֹל לְהַנְצִיל [ס'א ממנו, כּל עֲשָׂרִים

השנים שהייתי עמו] מקטרוגו, ורצה לאבד אותי [ס'א ואני ישבתי ועשיתי עמו עשרים שנה] והקדוש ברוך הוא הצילני ממנו. והכל היה כדי שלא יסתכל בו עשו שהתקיימו בו אותן ברכות ולא ישמר לו טינה. ועל זה כתוב (הושע יד) כי ישירים דרכי ה' וגו', וכתוב (דברים יח) תמים תהיה עם ה' אלהיך.

טקסט הזוהר

וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. כיון דאמר באנו אל אחיך, לא ידענא דאיהו עשו, וכי אחין אחרנין הוו לייעקב. אלא באנו אל אחיך, ואי תימא דהדר בתשובה ואזיל בארח מתקנא, לאו הכי, אלא עשו הרשע כדמעיקרא. וגם הולך לקראתך, ואי תימא דאיהו בלחודוי אזיל. לאו, אלא ארבע מאות איש עמו.

תרגום לעברית

וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו. כיון שאמר באנו אל אחיך, לא ידענו שהוא עשו? וכי אחים אחרים היו לייעקב? אלא באנו אל אחיך. ואם תאמר שחזר בתשובה והולך בדרך תקינה - לא כן, אלא עשו הרשע כמו מעקרו. וגם הלך לקראתך. ואם תאמר שהוא הולך לבדו - לא, אלא ארבע מאות איש עמו.

טקסט הזוהר

וכל כן למה, (אלא אינון) אמרו ליה, בגין דקודשא בריה הוא אתרעי תדיר בצלותהון דצדיקיא ומתעטר בצלותהון. כדאמרינן, דההוא מלאכא דממנא על צלותהון דישראל, סנך' לפון שמייה, נטיל כל אינון צלותין ועביד מנייהו עטרה לחיי העולמים ואוקמוה. וכל שכן צלותהון דצדיקיא דקודשא בריה הוא אתרעי בהו ואתעבדן עטרה לאתעטרא

בְּאִינוּן צְלוֹתֵינוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי תִימָא מְשַׁרְיָין קְדִישֵׁין הֵווּ אַתְיָין עֲמִיה, אַמַּאי דְּחִיל. אֶלָּא צְדִיקָיָא לָא סְמַכִּין עַל זְכוּתֵיהוּ, אֶלָּא עַל צְלוֹתָהוּ וּבְעוֹתָהוּ לְגַבֵּי מְאָרִיהוּן.

תרגום לעברית

וְכָל כֹּהֵן לָמָּה? [אלא הם] אָמְרוּ לוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד מְרַצֶּה בְּתַפְלוֹת הַצְדִּיקִים וּמִתְעַטֵּר בְּתַפְלוֹתֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ שְׁאוֹתוֹ הַמְּלָאךְ הַמְּמַנֶּה עַל תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, סַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמוֹ, נוֹטֵל כָּל אוֹתָן תַּפְלוֹת וְעוֹשֶׂה מֵהֶם עֲטָרָה לְחֵי הָעוֹלָמִים וּבְאֵרוֹהָ, וְכָל שָׂכֵן תַּפְלוֹת הַצְדִּיקִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַרְצֶה בָּהֶן, וְנַעֲשׂוֹת עֲטָרָה לְהִתְעַטֵּר בְּאוֹתָן תַּפְלוֹת לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם תֹּאמַר, מִחֲנוּת קְדוֹשִׁים הֵיוּ בָּאִים עִמּוֹ, אֲזַי לָמָּה פָּחַד? אֶלָּא צְדִיקִים לֹא סוֹמְכִים עַל זְכוּתֵיהֶם, אֶלָּא עַל תַּפְלוֹתֵיהֶם וּבִקְשׁוֹתֵיהֶם לְרַבּוֹנָם.

טקסט הזהור

וְתֵא חֲזִי, דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, צְלוֹתָא דְּסַגִּיאִין סְלִיק קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמִתְעַטֵּר בָּהֶּהוּא צְלוֹתָא. בְּגִין דְּסִלְקָא בְּגוּוּנֵין סַגִּיאִין וְאַתְּכְלִילַת מַכְמָה סְטָרִין. וּבְגִין דְּאַתְּכְלִילַת מַכְמָה גּוּוּנֵין אַתְּעַבִּידַת עֲטָרָה וּמִנְחָא עַל רִישָׁא דְּצָדִיק חֵי הָעוֹלָמִים. וְצְלוֹתָא דִּיחִיד לָאו אִיהִי כְלִילָא, וְלָאו אִיהִי אֶלָּא בְּגוּוֹן חַד. וְעַל דָּא צְלוֹתָא דִּיחִיד לָאו אִיהִי מִתְתַּקְנָא לְאַתְּקַבְּלָא (אלא בצלותא) כְּצְלוֹתָא דְּסַגִּיאִין. וְתֵא חֲזִי, יַעֲקֹב כְּלִיל הָוָה, וְעַל דָּא צְלוֹתֵיהָ תְּאִיב לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מַה כְּתִיב וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ.

תרגום לעברית

וּבֵא וּרְאֵה שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תַּפְלוֹת רַבִּים עוֹלָה לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִתְעַטֵּר בְּאוֹתָהָ תַּפְלָה, מִשּׁוּם שֶׁעוֹלָה בְּגוּוֹנִים רַבִּים וְנִכְלָלַת מַכְמָה צְדָדִים, וּמִשּׁוּם שֶׁנִּכְלָלַת מַכְמָה גּוּוֹנִים, נַעֲשִׂית עֲטָרָה, וּמִנְחַת עַל רֹאשׁ צְדִיק חֵי הָעוֹלָמִים. וְתַפְלוֹת הַיָּחִיד אֵינָה

כלולה ואינה אלא בגון אחד, ועל כן תפלת יחיד אינה מתקנת להתקבל [אלא בתפלה]
בתפלת רבים. ובא וראה, יעקב הזה כלול, ועל כך תפלתו השתוקק לה הקדוש ברוך
הוא. מה כתוב? ויירא יעקב מאד ויצר לו.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

רבי יהודה פתח ואמר (משלי כח) אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה.

תרגום לעברית

רבי יהודה פתח ואמר, (משלי כח) אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה.
אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם ונתן להם תורת אמת כדי לזכות בה
לחיי עולם, שכל מי שמשתדל בתורה, הקדוש ברוך הוא מושה עָלָיו חיים עליונים
ומכניסו לחיי העולם הבא, שכתוב (דברים ל) כי היא חייך וארך ימיה, וכתוב (שם
לב) ובדבר הזה תאריכו ימים. חיים בעולם הזה, וחיים בעולם הבא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.